

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.6.2011
COM(2011) 510 final

2011/0183 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene

(//CE, Euratom)
{SEC(2011) 876 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. INTRODUCERE – DE CE ESTE NECESARĂ REFORMA

1.1. Sistemul de finanțare al UE este depășit

Sistemul de finanțare al UE a evoluat în mod considerabil din anul 1957 până în prezent. Inițial, acesta s-a bazat, în principal, pe contribuții din partea statelor membre. Începând cu 1970, s-a instituit un sistem de resurse proprii care garantează autonomia finanțelor UE. Inițial, acesta s-a bazat, în primul rând, pe resurse proprii tradiționale legate de politicile UE, însă dezvoltarea treptată a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB a marcat o trecere spre un tip de finanțare bazată, în principal, pe agregate statistice, care nu prezintă nicio legătură cu prioritățile de politică ale UE.

În paralel cu evoluția privind compoziția resurselor proprii, s-au introdus o serie de mecanisme de corecție bazate pe principiile stabilite la summitul european de la Fontainebleau, în iunie 1984. În special, *„orice stat membru a cărui sarcină bugetară este excesivă în raport cu prosperitatea sa relativă poate beneficia de o corecție la momentul potrivit”*. Aceste mecanisme reprezintă un ansamblu de diverse măsuri, fiind rezultatul unor negocieri succesive care au intenționat să adauge noi măsuri la corpul corecțiilor existente.

Raportul privind funcționarea sistemului de resurse proprii¹ demonstrează că sistemul actual de finanțare dă randamente slabe în ceea ce privește majoritatea criteriilor de evaluare. Sistemul de finanțare este opac și atât de complex încât numai un număr limitat de specialiști înțeleg pe deplin modul său de funcționare. Acest lucru restricționează controlul democratic al sistemului. În plus, multe state membre consideră sistemul ca fiind inechitabil. Statele membre care contribuie cu sume importante la buget consideră contribuțiile lor nete ca fiind prea ridicate, în timp ce câteva state membre care beneficiază de politici redistributive, cum ar fi politica de coeziune, trebuie să contribuie cu sume mai importante la bugetul UE pentru a finanța mecanismele de corecție.

Un aspect care poate fi și mai important este modul în care este finanțat bugetul UE, și anume cu ajutorul unor contribuții din partea statelor membre la UE, considerate de către mulți politicieni naționali ca fiind în exclusivitate cheltuieli, ceea ce creează în mod inevitabil o tensiune care denaturează orice dezbateră privind bugetul UE. Dezvoltarea progresivă a mecanismelor de corecție reprezintă numai unul dintre simptomele acestei probleme. Presiunea privind stabilirea în prealabil a alocărilor naționale reprezintă un alt simptom. Focalizarea crescândă asupra unei abordări strict „contabile”, care vizează, în primul rând, maximizarea câștigurilor, împregnează dezbaterile publice privind valoarea cheltuielilor UE și încurajează, totodată, anumite persoane să se îndoiască de avantajele aderării la UE.

Dificultățile întâmpinate în ajungerea la un consens privind aspectele bugetare în UE în secolul 21 sunt datorate, parțial, unei organizări necorespunzătoare a finanțelor publice ale UE. Timp de mulți ani, finanțarea UE a fost considerată ca fiind, în primul rând, un mecanism de contabilizare cu două obiective principale: garantarea unei finanțări suficiente a cheltuielilor UE și încorporarea numărului crescând de mecanisme de corecție. După cum s-a

¹ Documentul de lucru al Comisiei „Finanțarea bugetului UE: Raportul privind funcționarea sistemului de resurse proprii”, SEC(2011) 876 final, 29.6.2011.

explicat anterior, această abordare și-a atins limitele. A sosit momentul unei abordări diferite a finanțării UE.

1.2. O nouă paradigmă de finanțare a UE

Provocările considerabile din domeniul finanțelor publice și prioritățile nou apărute afectează noțiuni adânc înrădăcinate legate de bugetul UE. Se conturează o nouă paradigmă de finanțare a UE, bazată pe doi piloni.

În primul rând, sistemul de finanțare al UE ar putea juca un rol considerabil în cadrul eforturilor de consolidare bugetară la nivelul Uniunii. Până în anul 2010, ca urmare a crizei economice și financiare mondiale, deficitul anual total al celor 27 de state membre ale UE s-a ridicat la aproximativ 826,9 miliarde EUR². Deficitele publice din mai multe state membre mari au fost, în realitate, mai ridicate decât dimensiunea întregului buget al UE. În ultimele luni s-au observat dificultăți persistente într-o serie de state membre. Eforturile de consolidare bugetară vor fi amplificate de costul generat de îmbătrânirea populației³ și de alte provocări, cum ar fi schimbările climatice. În acest context, cinci șefi de stat sau de guvern au evidențiat faptul că „următorul cadru financiar multianual vine într-un moment în care statele membre depun eforturi extraordinare de curățare a finanțelor publice”⁴.

Consolidarea suplimentară a disciplinei bugetare la nivelul UE va afecta toate aspectele legate de bugetul UE, nu numai cheltuielile UE, ci și veniturile UE. Dezvoltarea sistemului de resurse proprii va sprijini eforturile mai intense de consolidare bugetară depuse de statele membre. Introducerea progresivă de noi resurse creează premisele pentru reducerea, eliminarea treptată sau abandonarea altor resurse. Prin urmare, contribuțiile statelor membre la bugetul UE se vor reduce, iar statele membre vor avea mai multă libertate în gestionarea resurselor naționale limitate. După cum s-a indicat în revizuirea bugetului UE, introducerea unor noi resurse proprii „nu se referă la dimensiunea bugetului, ci, mai degrabă, la combinația adecvată a resurselor”⁵.

În al doilea rând, cu excepția resurselor proprii tradiționale (în principal taxele vamale generate de uniunea vamală), resursele UE nu au, în prezent, aproape nicio legătură cu obiectivele de politică ale UE și nici nu le susțin pe acestea. Cu toate acestea, după cum s-a indicat în revizuirea bugetului UE, introducerea unor noi resurse proprii ar putea „reflecta orientarea progresivă a structurii bugetului către politicile care îi vizează în mai mare măsură pe cetățenii UE și au drept obiectiv furnizarea de bunuri europene și o valoare adăugată mai importantă la nivelul UE. Acestea ar putea să sprijine și să fie strâns legate de realizarea unor obiective importante de politică la nivelul UE sau pe plan internațional, de exemplu în ceea ce privește dezvoltarea, combaterea schimbărilor climatice sau piețele financiare”.

Noi fluxuri de venit pot fi create prin exploatarea unei abordări supranaționale și a masei critice care poate fi atinsă la nivelul UE. În situațiile în care mobilitatea anumitor baze de impozitare este prea mare pentru a permite luarea unor măsuri eficiente de către statele membre

² Sursa: previziunile ECFIN din primăvara anului 2011.

³ Comisia Europeană, DG Afaceri economice și financiare, „Raportul din 2009 privind îmbătrânirea populației. Previziuni economice și bugetare pentru cele 27 de state membre ale UE (2008-2060)”, *European Economy*, 2/2009.

⁴ Scrisoare trimisă de David Cameron, Angela Merkel, Nicolas Sarkozy, Mark Rutte și Mari Kiviniemi președintelui Comisiei Europene, 18 decembrie 2010.

⁵ COM(2010) 700, 19.10.2010.

care acționează individual sau în situațiile în care luarea unor măsuri limitate de către anumite state membre, dar nu și de altele, creează o fragmentare a pieței interne, acțiunea la nivelul UE poate aduce o valoare adăugată. Impozitarea sectorului financiar este extrem de relevantă în acest sens. În Comunicarea sa din octombrie 2010 privind impozitarea sectorului financiar, Comisia a precizat că noile taxe impuse sectorului financiar „ar putea favoriza crearea de condiții pentru creșterea mai sustenabilă preconizată de Strategia Europa 2020”⁶. Comisia a anunțat lansarea, în toamna acestui an, a unei propuneri legislative privind o taxă pe tranzacțiile financiare la nivelul UE. Mai mult, dezvoltarea în continuare a sistemului de TVA în contextul unei noi resurse proprii ar putea, de asemenea, consolida piața internă și ar putea duce la câștiguri în domeniul eficienței economice.

Reconfigurarea bazei sistemului de finanțare al UE va genera o dezbatere privind incidența resurselor specifice, diferențiindu-se de o abordare contabilă, limitată la calcularea soldurilor nete.

În același timp, trebuie să se păstreze elementele importante ale sistemului de finanțare actual, cum ar fi resursele proprii tradiționale și o resursă proprie reziduală bazată pe VNB, care oferă stabilitate bugetară și un buget echilibrat. Însă echilibrarea bugetară poate fi realizată cu ajutorul unei resurse proprii reziduale mai mici, bazată pe VNB, și al unei combinații fundamental diferite de resurse.

1.3. Tratatul de la Lisabona creează un nou cadru juridic

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) introduce schimbări importante, nu numai în ceea ce privește procedura bugetară a UE, ci și în ceea ce privește modul în care bugetul UE este finanțat. În acest context, două dispoziții din tratat merită o atenție deosebită:

- (1) Conform articolului 311 alineatul (3) din TFUE, în prezent Consiliul „poate stabili categorii noi de resurse proprii sau poate abroga o categorie existentă” în contextul unei decizii privind resursele proprii. Acest lucru oferă premisele pentru reducerea numărului de resurse proprii existente și pentru crearea de noi resurse.
- (2) Conform articolului 311 alineatul (4) din TFUE „Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu o procedură legislativă specială, stabilește măsurile de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii, în măsura în care acest lucru este prevăzut de decizia [privind resursele proprii]”. Această dispoziție introduce posibilitatea de a defini, în cadrul unui regulament de punere în aplicare, măsuri specifice de punere în aplicare privind sistemul de resurse proprii, în limitele stabilite de decizia privind resursele proprii.

Propunerile Comisiei utilizează pe deplin aceste noi posibilități, propunând eliminarea resursei proprii bazate pe TVA, crearea de noi resurse proprii, precum și o nouă organizare a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii.

S-a profitat de ocazia oferită de acest nou cadru pentru a face ca sistemul să fie suficient de flexibil în cadrul și în limitele prevăzute în decizia privind resursele proprii, prin plasarea într-un regulament de punere în aplicare mai degrabă decât în cadrul deciziei înseși a tuturor modalităților practice care ar trebui să facă obiectul unei proceduri mai raționalizate. Aceste

⁶ COM(2010) 549, 7.10.2010.

propuneri reflectă intențiile organului legislativ, exprimate în cadrul Convenției privind viitorul Europei, și aprobate cu ocazia conferinței interguvernamentale ulterioare.

2. TREI PROPUNERI – O DECIZIE

Decizia propusă privind resursele proprii cuprinde trei elemente principale: simplificarea contribuțiilor statelor membre, introducerea de noi resurse proprii și reformarea mecanismelor de corecție. Raportul Comisiei privind funcționarea sistemului de resurse proprii subliniază modul în care fiecare din aceste propuneri face trimitere la celelalte și le completează pe acestea. Privite împreună, aceste propuneri alcătuiesc un pachet echilibrat, care trebuie considerat ca un ansamblu în contextul unei singure decizii.

2.1. Simplificarea contribuțiilor statelor membre

Comisia propune ca resursa proprie bazată pe TVA să fie eliminată, în paralel cu introducerea unor noi resurse proprii. Această propunere corespunde pozițiilor exprimate de către majoritatea statelor membre și de către instituțiile UE în cadrul consultărilor privind revizuirea bugetului.

Resursa proprie actuală bazată pe TVA este complexă, necesită multă muncă administrativă pentru a ajunge la o bază armonizată și oferă o valoare adăugată nesemnificativă sau nu prezintă nicio valoare adăugată în comparație cu resursa proprie bazată pe VNB. Eliminarea acesteia va simplifica în mod considerabil contribuțiile naționale și va reduce sarcina administrativă atât pentru Comisie, cât și pentru statele membre.

Având în vedere complexitatea administrativă aferentă acestei resurse proprii și cotele de prelevare scăzute aplicate în prezent, eliminarea treptată, pas cu pas, ar fi mai puțin eficientă decât o eliminare completă la o anumită dată. Prin urmare, se propune suprimarea acestei resurse la data de 31 decembrie 2013. În cazul în care decizia intră în vigoare la o dată ulterioară, această dispoziție va fi adoptată retroactiv, conform unei practici comune utilizate în trecut în cadrul unor revizuirii ale deciziilor privind resursele proprii. Utilizarea datei de 31 decembrie ca termen-limită va evita necesitatea calculării resursei pentru o fracțiune a unui anumit an.

Ca urmare a suprimării resursei proprii bazate pe TVA, vor fi necesare activități suplimentare: gestionarea declarațiilor anuale privind TVA pentru anul anterior suprimării resursei, calcularea soldului TVA anual, efectuarea unor controale pentru a garanta corectitudinea calculului, finalizarea ciclului de supraveghere, gestionarea rezervelor nesoluționate, încălcările, corecțiile și ajustările contabile. Pentru lichidarea definitivă a tuturor activităților legate de resursa proprie bazată pe TVA vor fi necesari mai mulți ani.

2.2. Introducerea unor noi resurse proprii

În cadrul revizuirii bugetului UE, Comisia a identificat șase tipuri potențiale de resurse proprii. Acestea au făcut obiectul unei analize exhaustive, bazată, în special, pe criteriile de evaluare stabilite în cadrul revizuirii bugetului UE.

Această analiză a evidențiat următoarele elemente-cheie:

- (1) Impozitarea tranzacțiilor financiare (FTT) ar putea constitui un nou flux de venituri, care ar putea reduce contribuțiile actuale ale statele membre, oferind guvernelor naționale spațiu de manevră suplimentar și contribuind la efortul general de

consolidare bugetară. Deși într-un număr limitat de state membre există deja un anumit tip de impozitare a tranzacțiilor financiare, analiza a indicat, de asemenea, că acțiunile la nivelul UE s-ar putea dovedi mai eficace și mai eficiente decât acțiunile necoordonate ale statelor membre, având în vedere volumul de activități transfrontaliere și marea mobilitate a bazelor de impozitare. În plus, acțiunea UE ar putea juca un rol în reducerea fragmentării actuale a pieței interne. Prin urmare, Comisia va prezenta, în toamna anului 2011, o propunere legislativă privind o taxă pe tranzacțiile financiare la nivelul UE. O taxă pe tranzacțiile financiare care ar putea fi colectată la nivelul UE ar reduce problemele legate de principiul profitului echitabil (*juste retour*) cu care se confruntă sistemul actual. Inițiativa UE va reprezenta un prim pas către aplicarea unei impozitări a tranzacțiilor financiare la nivel global.

- (2) Dezvoltarea unei noi resurse bazate pe TVA ar conferi un nou elan dezvoltării pieței interne prin consolidarea armonizării sistemelor naționale de TVA. Noua resursă bazată pe TVA ar reprezenta unul din aspectele unui sistem TVA revizuit în profunzime la nivelul UE, ca urmare a Cărții verzi privind viitorul TVA. Noua inițiativă va include eliminarea unui număr de derogări sau exceptări care dăunează bunei funcționări a pieței interne și măsurilor privind reducerea, în cadrul UE, a fraudei în materie de TVA.
- (3) Analiza a arătat că aceste resurse proprii ar putea fi introduse la nivelul UE în perioada 2014-2020, după o perioadă corespunzătoare de pregătire tehnică. Combinarea acestor resurse proprii ar genera avantaje suplimentare în comparație cu introducerea unei singure resurse proprii noi. Astfel s-ar garanta o distribuire echitabilă a impactului în diferitele state membre, precum și atingerea masei critice necesare în vederea reducerii substanțiale a contribuțiilor actuale ale statelor membre la bugetul UE.

Pe baza analizei sale, Comisia propune introducerea, începând cu 1 ianuarie 2018 cel târziu, a unei resurse proprii bazate pe taxa pe tranzacțiile financiare și, începând cu 1 ianuarie 2018 cel târziu, a unei noi resurse bazate pe TVA. Calendarul de introducere a acestor noi resurse proprii reflectă timpul necesar completării cadrului juridic, adoptării și punerii în aplicare a legislației relevante. Până la sfârșitul anului 2011, Comisia va prezenta, în temeiul articolului 322 alineatul (2) din TFUE, regulamentele detaliate sau modificările relevante la actele juridice existente, precum și regulamentele de punere în aplicare conexe.

Impactul estimat asupra structurii resurselor proprii este sintetizat în tabelul de mai jos. Acesta indică trecerea de la contribuțiile naționale actuale la noile resurse proprii. Noile resurse proprii ar finanța circa 40 % din cheltuielile UE. Resursele proprii tradiționale ar reprezenta aproape 20 % din total. Resursa proprie bazată pe VNB ar rămâne cea mai importantă resursă, finanțând aproximativ 40 % din buget.

Evoluția estimată a structurii finanțării UE (2012-2020)

	Proiectul de buget 2012		2020	
	miliarde EUR	% din resursele proprii	miliarde EUR	% din resursele proprii
Resurse proprii tradiționale	19,3	14,7	30,7	18,9
Contribuțiile naționale actuale din care	111,08	85,3	65,6	40,3
Resursa proprie bazată pe TVA	14,5	11,1	-	-
Resursa proprie bazată pe VNB	97,3	74,2	65,6	40,3
Noile resurse proprii din care	-	-	66,3	40,8
Noua resursă bazată pe TVA	-	-	29,4	18,1
Taxa pe tranzacțiile financiare la nivelul UE	-	-	37,0	22,7
Totalul noilor resurse proprii	131,1	100,0	162,7	100,0

2.3. Reformarea mecanismelor de corecție

Consiliul European de la Fontainebleau din 1984 a definit principii directe importante pentru a garanta echitatea în cadrul bugetului UE. S-a precizat, în special, că „politica privind cheltuielile este, în ultimă instanță, modalitatea esențială de soluționare a problemei dezechilibrelor bugetare”. Cu toate acestea, în cadrul Consiliului s-a recunoscut că „orice stat membru a cărui sarcină bugetară este excesivă în raport cu prosperitatea sa relativă poate beneficia de o corecție la momentul potrivit”.

Aceste principii au fost confirmate și aplicate în mod consecvent în cadrul unor decizii ulterioare privind resursele proprii. Astăzi, patru state membre beneficiază de mecanisme temporare de corecție, însă perioada de acordare a acestora se va încheia în 2013. Corecția acordată Regatului Unit (UK) și reducerile contribuțiilor la finanțarea acesteia acordate în cazul a patru state membre (Germania, Țările de Jos, Austria și Suedia), precum și corecția ascunsă care constă în reținerea, drept costuri de colectare, a 25 % din sumele colectate de către statele membre pentru resursele proprii tradiționale, se vor aplica în continuare, până la intrarea în vigoare a unei noi decizii privind resursele proprii. În contextul acestei revizuirii profunde a finanțării UE, este necesară o nouă perspectivă asupra acestor mecanisme de corecție.

În urma analizei sistemului actual, se pot trage două învățăminte importante.

În primul rând, situația obiectivă a unui număr de state membre a evoluat foarte mult de-a lungul timpului. Acest aspect trebuie să se reflecte în mod adecvat în cadrul sistemului de corecție.

Conform principiilor de la Fontainebleau, corecția în favoarea Regatului Unit a fost pe deplin justificată la instituirea sa, în 1984. La acel moment, Regatul Unit, unul din cele mai sărace state membre, era una dintre țările cu cele mai importante contribuții nete la bugetul UE, care proveneau, în primul rând, din cheltuielile agricole. Aceasta a contribuit cu o sumă relativ mare la un sistem de finanțare al UE care depindea, în mare măsură, de resursa proprie bazată pe TVA, a cărei bază de calcul era extrem de ridicată în Regatul Unit.

Condițiile obiective care stau la baza mecanismelor de corecție actuale au evoluat în mod considerabil din anul 1984 până astăzi. Ponderea alocată PAC în bugetul UE și finanțarea bazată pe TVA au scăzut considerabil. Un aspect și mai important este faptul că Regatul Unit este, în prezent, unul din cele mai prospere state membre ale UE. Pe baza acestor elemente și a unei evaluări a sarcinii bugetare și a prosperității relative a Regatului Unit, în comparație cu cele ale altor state membre, mecanismul de corecție în favoarea Regatului Unit ar trebui reevaluat.

Evoluția parametrilor esențiali (1984-2011)

	1984	2005	2011
Ponderea alocată PAC în buget (% din total)	69 %	50 %	44 %
Contribuția bazată pe TVA (% din total)	57 %	16 %	11 %
Prosperitatea Regatului Unit (VNB pe cap de locuitor în SPC)	93 % din UE-10	117 % din UE-25	111 % din UE-27

Sursa: Comisia Europeană, DG Buget

Conform cadrului financiar 2014-2020 propus de Comisie⁷ și ținând seama și de distribuirea echilibrată între statele membre mai bogate a costului integral privind extinderea, se pare că un număr limitat de state membre, inclusiv Regatul Unit, se vor confrunta în continuare cu o sarcină bugetară care ar putea fi considerată excesivă în raport cu prosperitatea lor relativă.

Prin urmare, prezenta decizie propune includerea, începând cu 2014, a unor corecții temporare în favoarea Germaniei, a Țărilor de Jos, a Suediei și a Regatului Unit. Aceste corecții trebuie să reflecte, *inter alia*, evoluțiile importante în finanțarea UE descrise în prezenta decizie, evoluția cheltuielilor propuse în cadrul financiar, inclusiv finalizarea procesului de introducere progresivă a cheltuielilor în acele state membre care au aderat la UE în 2004 și 2007, precum și înaltul nivel de prosperitate atins de către statele membre sus-menționate.

În al doilea rând, noul sistem de corecție trebuie să fie transparent și simplu, cu adevărat deschis publicului și controlului parlamentar, să fie previzibil și eficient. Acesta trebuie, de asemenea, să se asigure că statele membre beneficiază de un tratament echitabil.

⁷ COM(2011) 398 final, 29.6.2011.

Așa cum este calculată în prezent, corecția în favoarea Regatului Unit este un mecanism extrem de complex. Ea cuprinde stimulente economice care sunt în mod intrinsec dăunătoare, de exemplu anularea automată (printr-o diminuare a corecției) a ajutorului din partea UE plătit Regatului Unit, de exemplu în cazul producerii unor catastrofe precum inundațiile. De asemenea, corecția reprezintă baza reducerilor la finanțarea corecției în favoarea Regatului Unit acordate Germaniei, Țărilor de Jos, Austriei și Suediei. Odată cu eliminarea resursei proprii bazate pe TVA, nu vor mai fi disponibile anumite informații esențiale în vederea calculării corecției Regatului Unit, ceea ce reprezintă un alt argument tehnic în favoarea unei revizuirii profunde a mecanismului.

Comisia propune, așadar, un nou sistem de sume forfetare pentru a înlocui toate mecanismele de corecție preexistente începând cu 1 ianuarie 2014. Transformarea corecțiilor actuale într-o reducere brută forfetară a plăților VNB oferă avantaje clare în comparație cu orice formulă alternativă, inclusiv cu un mecanism de corecție generalizat, propus de Comisie în 2004⁸. Valoarea sumelor forfetare se bazează pe ipotezele actuale, indiferent de introducerea unor noi resurse proprii.

Valorile actualizate ale corecțiilor din 2010, 2011 și 2012 în favoarea Regatului Unit vor fi tratate în cadrul vechiului sistem, din motive de coerență și continuitate, dar corecția în favoarea Regatului Unit pentru anul 2013, care urma să fie înscrisă în bugetul pentru 2014, va fi înlocuită cu noul sistem de corecții forfetare. Aceste corecții vor fi finanțate în mod corect și transparent, fiecare stat membru contribuind la acestea în funcție de prosperitatea sa relativă (stabilită cu ajutorul VNB-ului său la prețul pieței).

În același spirit de transparență și corectitudine, Comisia propune eliminarea corecției ascunse care constă în reținerea, drept costuri de colectare, a 25 % din sumele colectate de statele membre pentru resursele proprii tradiționale. Pentru ca propunerea să încorporeze corecțiile în cadrul sumelor forfetare, reținerea ar trebui limitată la 10 %, în conformitate cu sistemul în vigoare până în anul 2000.

3. PACHETUL RESURSELOR PROPRII

3.1. Instrumentele juridice

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) cuprinde dispozițiile care stau la baza sistemului de finanțare al UE și, în special, a resurselor sale proprii. Acesta confirmă rolul-cheie al deciziei privind resursele proprii, care ar trebui să includă principalele elemente ale sistemului.

TFUE cuprinde, de asemenea, două dispoziții privind punerea în aplicare a deciziilor privind resursele proprii, în loc de una singură prevăzută anterior de Tratatul de instituire a Comunității Europene:

- (1) Conform articolului 311 alineatul (4) din TFUE, „Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu o procedură legislativă specială, stabilește măsurile de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii, în măsura în care acest lucru este prevăzut de decizia [privind resursele proprii]. Consiliul hotărăște după aprobarea Parlamentului European”.

⁸ COM(2004) 505 final, 14 iulie 2004.

- (2) Conform articolului 322 alineatul (2) din TFUE, „Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European și a Curții de Conturi, stabilește metodele și procedura prin care veniturile bugetare prevăzute de regimul resurselor proprii ale Uniunii se pun la dispoziția Comisiei și definește măsurile care trebuie aplicate pentru a răspunde, dacă este cazul, necesităților trezoreriei”.

Astfel, măsurile de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii au ca temei juridic două articole din TFUE și proceduri de adoptare diferite: este necesară aprobarea Parlamentului European pentru adoptarea de măsuri în temeiul articolului 311 alineatul (4) din TFUE și consultarea acestuia în ceea ce privește măsurile adoptate în temeiul articolului 322 alineatul (2). Măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 311 alineatul (4) din TFUE trebuie precizate în decizia privind resursele proprii, în timp ce articolul 322 alineatul (2) din TFUE specifică faptul că trebuie luate măsuri pentru a pune la dispoziție veniturile bugetului UE și pentru a răspunde, dacă este cazul, necesităților de trezorerie.

Această situație suscită întrebări cu privire la elementele care ar trebui definite în cadrul deciziei privind resursele proprii și cu privire la ce măsuri de punere în aplicare ar trebui incluse în ce regulamente. La redactarea tratatului, intenția organului legislativ a fost ca „sistemul de resurse proprii să facă distincția între două temeuri juridice, fiecare având procedura sa separată. Unul care să vizeze stabilirea plafonului resurselor proprii și, prin urmare, a dimensiunii bugetului Uniunii, precum și crearea de noi resurse, care ar fi reglementat de procedura mai anevoioasă prevăzută de [Tratatul] [...], iar celălalt care să vizeze procedurile practice privind resursele Uniunii și care ar fi reglementat de o procedură mai simplificată: adoptarea de către Consiliu cu majoritate calificată [...] în urma avizului conform al Parlamentului European”⁹.

Organizarea propusă a cadrului legislativ pentru sistemul de resurse proprii urmărește îndeaproape această logică prin definirea sistemului în cadrul deciziei privind resursele proprii și prin furnizarea tuturor aspectelor practice în cadrul regulamentelor de punere în aplicare relevante.

3.2. Rolul-cheie al deciziei privind resursele proprii

În calitate sa de instrument juridic esențial care stă la baza întregului sistem de resurse proprii, decizia privind resursele proprii va cuprinde în continuare elementele principale ale sistemului. În contextul definit de TFUE, aceasta nu ar trebui neapărat revizuită cu ocazia fiecărui nou cadru financiar, ci ar trebui să reprezinte mai degrabă o bază solidă, stabilă și trainică pe care se întemeiază sistemul de resurse proprii. Aprobarea sa unanimă și ratificarea sa de către statele membre permit exercitarea unui control parlamentar deplin și asigură respectarea suveranității naționale.

În esență, propunerea păstrează structura din decizia actuală privind resursele proprii și conține multe din dispozițiile în vigoare. Cu toate acestea, sunt cuprinse și anumite modificări substanțiale:

- (1) Suprimarea, la 31 decembrie 2013, a resurselor proprii bazate pe TVA și includerea unei dispoziții privind eliminarea treptată a acestora în dispozițiile finale.

⁹ A se vedea, în special, „Raportul final al cercului de discuție privind resursele proprii” din cadrul Convenției europene, CONV 730/03, 8.5.2003.

- (2) O listă de noi resurse proprii, inclusiv calendarul introducerii acestora și limitele relevante privind aplicarea acestora. În special, decizia conține o limită maximă a cotelor de impozitare aplicabile noilor resurse proprii, în timp ce regulamentul de punere în aplicare în temeiul articolului 311 alineatul (4) prezintă cote specifice. Acest demers asigură atât controlul necesar al cotelor de impozitare de către statele membre și de parlamentele respective ale acestora, cât și o anumită flexibilitate în cadrul controlului democratic exercitat de Parlamentul European. Această flexibilitate va fi extrem de utilă în primele etape ale punerii în aplicare a noilor resurse proprii, atunci când consecințele precise ale acestora vor fi neclare. În toamna acestui an, alături de propunerea legislativă concretă, se vor propune cotele specifice pentru impozitarea tranzacțiilor financiare;
- (3) Dispozițiile referitoare la mecanismele de corecție și la suprimarea actualei corecții în favoarea Regatului Unit. Decizia definește reducerea forfetară a plăților VNB aferente fiecărui stat membru vizat pentru fiecare an. Decizia include un articol privind finanțarea acestor corecții, care s-ar baza pe prosperitatea relativă a tuturor statelor membre;
- (4) Eliminarea dispozițiilor privind definirea VNB pentru resursele proprii și recalcularea plafoanelor de resurse proprii în cazul unor modificări semnificative ale VNB. Acesta este un aspect tehnic abordat în cadrul regulamentul de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 311 alineatul (4) din TFUE;
- (5) Introducerea unui nou articol care să prezinte în detaliu elementele ce urmează să fie incluse în regulamentele de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 311 alineatul (4) din TFUE și cu articolul 322 alineatul (2) din TFUE.

În comparație cu Decizia 2007/436/CE privind sistemul de resurse proprii, noua decizie propusă privind resursele proprii este mai transparentă și mai pe înțelesul cetățenilor UE, al statelor membre ale UE și al parlamentelor naționale.

3.3. Regulamentul de punere în aplicare

Noul regulament de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 311 alineatul (4) din TFUE, conține toate modalitățile practice privind resursele Uniunii care ar trebui să facă obiectul unei proceduri mai raționalizate pentru a face ca sistemul să fie suficient de flexibil în cadrul general, precum și în limitele stabilite de decizia privind resursele proprii, cu excepția acelor aspecte legate de sistemul de resurse proprii care vizează punerea la dispoziție a resurselor proprii și satisfacerea necesităților de trezorerie (a se vedea punctul 3.4 de mai jos).

Dispozițiile cu caracter general, aplicabile tuturor tipurilor de resurse proprii și pentru care un control parlamentar adecvat este deosebit de important, au fost, de asemenea, incluse în acest regulament de punere în aplicare. Este vorba, în special, de aspectele privind controlul și supravegherea veniturilor și de competențele aferente ale inspectorilor Comisiei.

În consecință, în acest regulament de punere în aplicare se pot găsi următoarele dispoziții, stabilite în conformitate cu lista prevăzută de decizia privind resursele proprii:

- (1) Cotele de impozitare și cele de prelevare care trebuie aplicate pentru fiecare din resursele proprii stabilite în decizie. Aceasta oferă o flexibilitate redusă în limitele stabilite de decizia privind resursele proprii. În absența unei asemenea flexibilități,

capacitatea de a efectua ajustări necesare și în timp util ale resurselor proprii ar fi afectată de procedura oneroasă și îndelungată prevăzută pentru adoptarea deciziilor privind resursele proprii.

- (2) Venitul național brut de referință (VNB), în conformitate cu Sistemul european de conturi naționale și regionale (SEC), și dispozițiile ce trebuie luate în cazul unor schimbări semnificative ale acestuia (perfecționarea metodelor de măsurare a VNB în contextul revizuirilor SEC pot avea un impact asupra plafoanelor resurselor proprii).
- (3) Ajustarea soldului bugetar anual. Întrucât principiul general privind reportarea excedentelor este prevăzut de decizie, măsurile de punere în aplicare sunt stabilite de acest regulament.
- (4) Dispozițiile privind controlul și supravegherea, inclusiv cerințele de raportare suplimentare.

Mai multe dintre aceste măsuri sunt incluse, în prezent, în Regulamentul nr. 1150/2000, și anume punctul (3) și anumite elemente de la punctul (4), referitoare, în special, la raportarea de drepturi, fraude și neregularități, precum și la regimul Comitetului consultativ privind resursele proprii (ACOR). Dat fiind că aceste elemente nu sunt legate în mod direct de punerea la dispoziție a resurselor proprii și nici de necesitățile de trezorerie, ele sunt plasate în mod logic în cadrul acestui regulament de punere în aplicare. S-a fructificat, de asemenea, ocazia de a simplifica cadrul juridic actual prin preluarea și actualizarea dispozițiilor privind competențele și obligațiile inspectorilor Comisiei, incluse anterior în Regulamentul nr. 1026/99 al Consiliului, care urmează, așadar, să fie abrogat în urma adoptării acestui regulament.

Alături de decizia privind resursele proprii, acest regulament de punere în aplicare garantează faptul că orice adaptare tehnică a sistemului a făcut obiectul nu numai al aprobării de către instanțele legislative naționale, ci și al aprobării de către Parlamentul European.

3.4. Punerea la dispoziție a resurselor proprii

Ca o completare a deciziei privind resursele proprii și a regulamentului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 311 alineatul (4) din TFUE, regulamentele adoptate în temeiul articolului 322 alineatul (2) din TFUE ar trebui să cuprindă elemente privind punerea la dispoziție a resurselor proprii și măsurile pentru satisfacerea necesităților de trezorerie.

Comisia propune o abordare în două etape.

În primul rând, ca parte din acest pachet privind resursele proprii, Comisia propune ca, în temeiul articolului 322 alineatul (2) din TFUE, să se includă într-un nou regulament al Consiliului dispozițiile necesare pentru a stabili metodele și procedura prin care statele membre pun la dispoziția Comisiei resursele proprii tradiționale (RPT) și resursa proprie bazată pe VNB. Acest document conține, de asemenea, măsurile ce urmează să fie aplicate, dacă este cazul, pentru satisfacerea necesităților de trezorerie.

Aceste modalități practice pun în aplicare sistemul prevăzut de decizia privind resursele proprii în ceea ce privește constituirea RPT, conservarea documentelor justificative, cooperarea administrativă, contabilitatea care trebuie păstrată în ceea ce privește resursele

propriei, calendarul pentru punerea acestora la dispoziție și pentru efectuarea ajustărilor și, dacă este necesar, dispozițiile privind gestiunea trezoreriei și sumele care nu pot fi recuperate.

În practică, propunerea cuprinde dispozițiile Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului¹⁰, cu excepția celor care nu sunt strict legate de punerea la dispoziție a RPT și de resursa proprie bazată pe VNB sau de necesitățile de trezorerie. Din motive de claritate și de inteligibilitate, în contextul pachetului privind resursele proprii, Regulamentul nr. 1150/2000 ar trebui reformat în consecință. Acest lucru nu antrenează schimbări semnificative în cadrul dispozițiilor existente. Cu toate acestea, Comisia trebuie să efectueze un număr foarte redus de modificări de fond pentru a reflecta experiența dobândită recent în domeniul gestiunii RPT și a resursei proprii bazate pe VNB.

În al doilea rând, va fi necesară adoptarea unor dispoziții pentru a ține seama de noile resurse proprii propuse. Acestea ar putea include: definirea conceptului de „fapt generator”, data de exigibilitate a taxei, care să facă legătura între faptul generator și o înregistrare contabilă, forma și frecvența cu care este necesar să se facă declarații Comisiei, stabilirea mecanismelor prin care urmează să fie efectuate plățile sau să fie puse la dispoziție resursele, sancțiunile aplicabile, situațiile în care se pot efectua corecții și instrucțiunile privind termenele până la care se păstrează documentele justificative.

Va fi necesar să se adopte dispoziții care să acopere subiecte relevante în ceea ce privește noua resursă proprie propusă și care vor fi incluse în regulamente separate, după caz.

¹⁰ JO L 130, 31.5.2000, p. 1.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene

(//CE, Euratom)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 311 paragraful al treilea, coroborat cu Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹¹,

având în vedere avizul Curții de Conturi¹²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹³,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Sistemul de resurse proprii al Uniunii trebuie să asigure resurse adecvate pentru dezvoltarea corespunzătoare a politicilor Uniunii, fiind supus unei discipline bugetare stricte. Elaborarea sistemului de resurse proprii poate și trebuie să contribuie la eforturile de consolidare bugetară mai vaste depuse de statele membre și să participe, în cea mai mare măsură posibilă, la dezvoltarea politicilor Uniunii.
- (2) Consultarea publică lansată în vederea pregătirii revizuirii bugetului UE a generat multe contribuții legate de funcționarea sistemului de finanțare al Uniunii. Acestea au indicat un nivel ridicat de satisfacție față de resursele proprii tradiționale și față de existența unei resurse reziduale menite să asigure stabilitate bugetară și bugete echilibrate. Cu toate acestea, un număr mare de respondenți a identificat necesitatea de a elimina toate mecanismele de corecție și de a suprima resursa proprie bazată pe taxa pe valoarea adăugată (TVA). Consultarea a evidențiat, de asemenea, o gamă largă de opinii privind introducerea unor noi resurse proprii.

¹¹ Aviz emis la data de XX.6.2011.

¹² JO C ...

¹³ JO C ...

- (3) În comunicarea din 19 octombrie 2010 privind revizuirea bugetului UE¹⁴, Comisia a observat că introducerea unei noi etape în evoluția finanțării Uniunii ar putea include trei dimensiuni strâns legate, și anume simplificarea contribuțiilor statelor membre, introducerea uneia sau mai multor noi resurse proprii și eliminarea progresivă a tuturor mecanismelor de corecție. Dat fiind că schimbările au fost introduse treptat, ar trebui păstrate elementele esențiale ale sistemului de finanțare al Uniunii: o finanțare stabilă și suficientă a bugetului anual al Uniunii, respectarea disciplinei bugetare și un mecanism menit să asigure un buget echilibrat.
- (4) Conform tratatului, sistemul de resurse proprii ar trebui să se bazeze, pe cât posibil, pe resurse proprii autonome mai degrabă decât pe contribuții financiare din partea statelor membre, pe care acestea le percep în mare măsură ca fiind cheltuieli naționale.
- (5) Tratatul de la Lisabona a introdus modificări la dispozițiile referitoare la sistemul de resurse proprii, care permit reducerea numărului de resurse existente și crearea de noi resurse proprii.
- (6) Decizia privind resursele proprii poate intra în vigoare numai după ce a fost aprobată de toate statele membre, în conformitate cu normele constituționale ale acestora, respectându-se astfel pe deplin suveranitatea națională.
- (7) În comparație cu resursa proprie bazată pe venitul național brut (VNB), actuala resursă proprie bazată pe TVA aduce o valoare adăugată mică. Aceasta este rezultatul unui calcul matematic complex, contribuind astfel la opacitatea contribuțiilor statelor membre la buget. Calculul unei baze armonizate și existența unui mecanism de plafonare exclud o legătură directă între baza actuală a TVA dintr-un stat membru și contribuția acestuia la bugetul anual al Uniunii. Eliminarea, începând cu 1 ianuarie 2014, a resursei proprii bazate pe TVA, în forma sa actuală, ar trebui să simplifice sistemul contribuțiilor.
- (8) Pentru a alinia mai bine instrumentele de finanțare ale Uniunii cu prioritățile de politică ale Uniunii, pentru a reduce contribuțiile statelor membre la bugetul anual al Uniunii și pentru a participa la eforturile de consolidare bugetară ale acestora, prezenta decizie ar trebui să introducă noi resurse proprii – o taxă pe tranzacțiile financiare și o nouă resursă bazată pe TVA.
- (9) Prezenta decizie ar trebui să prevadă principiile-cheie, variabilele și datele de adaptare a cadrului juridic al Uniunii în sensul noilor resurse proprii, care provin dintr-o taxă pe tranzacțiile financiare și o nouă resursă bazată pe TVA.
- (10) Consiliul European de la Fontainebleau din 1984 a indicat că politica privind cheltuielile reprezintă, în ultimă instanță, modalitatea esențială de soluționare a problemei dezechilibrelor bugetare. Cu toate acestea, în cadrul Consiliului s-a recunoscut că orice stat membru a cărui sarcină bugetară este excesivă în raport cu prosperitatea sa relativă poate beneficia de o corecție la momentul potrivit. Aceste principii ar trebui confirmate și aplicate în mod constant.

¹⁴

COM(2010) 700, 19.10.2010.

- (11) Orice mecanism de corecție ar trebui să fie strâns legat de politica privind cheltuielile, înscrisă în cadrul financiar multianual prevăzut la articolul 312 din tratat. Existența în trecut sau în prezent a unui mecanism de corecție nu constituie, în sine, o justificare pentru menținerea acestuia în viitor. O corecție ar trebui să fie transparentă și ușor de înțeles și să dureze numai atât timp cât aceasta își îndeplinește rolul, conform principiilor de la Fontainebleau. Aceasta ar trebui să evite crearea oricărui stimulent de a cheltui fondurile Uniunii în mod necorespunzător. Aceste obiective pot fi realizate cel mai bine prin intermediul unui sistem de reduceri forfetare ale plăților aferente resursei proprii bazate pe VNB.
- (12) Condițiile obiective care stau la baza mecanismelor de corecție au evoluat în mod considerabil de-a lungul timpului. Cu toate acestea, un număr restrâns de state membre se confruntă în continuare cu o sarcină bugetară care ar putea fi considerată, în prezent, ca fiind excesivă în raport cu prosperitatea lor relativă. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să includă corecții temporare în favoarea Germaniei, a Țărilor de Jos, a Suediei și a Regatului Unit. Aceste corecții ar trebui să reflecte, *inter alia*, evoluțiile importante privind finanțarea Uniunii descrise de prezenta decizie, evoluția cheltuielilor propuse în cadrul financiar, inclusiv finalizarea procesului de introducere progresivă a cheltuielilor în acele state membre care au aderat la UE în 2004 și 2007 și ar trebui să țină seama de nivelurile ridicate de prosperitate atinse de Germania, Țările de Jos, Suedia și Regatul Unit.
- (13) Pentru a se asigura paralelismul necesar între cadrul financiar multianual și punerea în aplicare a mecanismelor de corecție, noul sistem de sume forfetare ar trebui să înlocuiască toate mecanismele de corecție preexistente, începând cu 1 ianuarie 2014.
- (14) Reținerea, drept costuri de colectare, a 25 % din sumele colectate de statele membre pentru resursele proprii tradiționale constituie un mecanism de corecție ascuns. Pentru ca propunerea să încorporeze mecanismele de corecție în cadrul sumelor forfetare, reținerea ar trebui limitată la 10 %, în conformitate cu sistemul în vigoare până în anul 2000.
- (15) În vederea asigurării unei discipline bugetare stricte și ținând seama de Comunicarea Comisiei din 16 aprilie 2010 privind adaptarea plafonului resurselor proprii și a plafonului pentru creditele de angajament ca urmare a deciziei de a se aplica SIFMI în ceea ce privește resursele proprii¹⁵, plafonul resurselor proprii ar trebui să fie egal cu 1,23 % din totalul VNB-urilor statelor membre la prețul pieței pentru creditele pentru plăți, iar pentru creditele de angajament ar trebui stabilit plafonul de 1,29 % din totalul VNB-urilor statelor membre. Pentru ca valoarea resurselor financiare puse la dispoziția Uniunii să rămână neschimbată, este necesar să se adapteze aceste plafoane exprimate în procente din VNB, în cazul în care modificările la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din [...] privind sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană¹⁶ presupun o schimbare importantă a nivelului VNB. O astfel de adaptare trebuie efectuată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 311 alineatul (4) din tratat.

¹⁵ COM(2010) 162 final.

¹⁶ JO ...

- (16) În vederea punerii în aplicare a prezentei decizii, este necesar să se prevadă adoptarea de măsuri de punere în aplicare specifice. În consecință, dispozițiile cu caracter general, aplicabile tuturor tipurilor de resurse proprii și pentru care un control parlamentar adecvat este deosebit de important ar trebui incluse într-un regulament de punere în aplicare separat. Este vorba, în special, de procedura privind calculul și includerea în buget a soldului bugetar anual, precum și de aspectele legate de controlul și supravegherea veniturilor. Acest regulament ar trebui să conțină și cotele de impozitare și cotele de prelevare pentru fiecare dintre resursele proprii stabilite de decizie, precum și aspectele tehnice legate de VNB, pentru a permite o flexibilitate redusă în limitele prevăzute de prezenta decizie.
- (17) Din motive de coerență, continuitate și securitate juridică, trebuie prevăzute dispoziții care să permită tranziția de la sistemul introdus prin Decizia 2007/436/CE, Euratom din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene¹⁷ la sistemul care decurge din prezenta decizie. În consecință, ca urmare a suprimării resursei proprii bazate pe TVA, Decizia 2007/436/CE, Euratom ar trebui să se aplice în continuare calculării și ajustării veniturilor care provin din aplicarea unei cote de prelevare a bazei TVA, procedurilor de punere la dispoziție și de inspectare a acesteia, în funcție de anii relevanți. În plus, calcularea corecției dezechilibrelor bugetare acordată Regatului Unit pentru perioada rămasă până în anul 2012 ar trebui tratată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Decizia 2007/436/CE, Euratom. Corecția acordată Regatului Unit pentru anul 2013, ce urmează să fie introdusă în bugetul 2014, ar trebui înlocuită cu o reducere brută forfetară în 2014.
- (18) Decizia 2007/436/CE, Euratom ar trebui abrogată.
- (19) În sensul prezentei decizii, toate sumele monetare ar trebui să fie exprimate în euro și în prețuri curente.
- (20) Pentru a asigura trecerea la noul sistem de resurse proprii și pentru a coincide cu exercițiul financiar, prezenta decizie ar trebui să se aplice începând cu 1 ianuarie 2014,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect

Prezenta decizie stabilește normele privind alocarea resurselor proprii ale Uniunii pentru a asigura finanțarea bugetului anual al Uniunii.

¹⁷ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.

Articolul 2

Categorii de resurse proprii

1. Constituie resurse proprii înscrise în bugetul Uniunii veniturile din:

(a) resursele proprii tradiționale, care constau în taxe, prime, sume adiționale sau compensatorii, sume sau factori adiționali, taxe din Tariful Vamal Comun și alte taxe stabilite sau care urmează să fie stabilite de către instituțiile Uniunii în legătură cu comerțul cu țările terțe, taxe vamale la produsele care intră sub incidența Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, expirat între timp, precum și contribuții și alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului;

(b) o taxă pe tranzacțiile financiare, în conformitate cu [actul legislativ] (UE) nr. [.../...], cota de impozitare aplicabilă nedepășind ...%.

(c) o parte din taxa pe valoarea adăugată (TVA) aplicată furnizărilor de bunuri și servicii, achizițiilor intracomunitare de bunuri și importului de bunuri care fac obiectul unei cote standard a TVA în fiecare stat membru, în temeiul Directivei 2006/112/CE a Consiliului¹⁸, cu rata aplicabilă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. .../... de maximum două puncte procentuale din rata standard.

(d) aplicarea unei rate uniforme, care urmează să fie stabilită în cadrul procedurii bugetare ținând seama de totalul tuturor celorlalte venituri, la suma veniturilor naționale brute (VNB) din toate statele membre.

2. Conform tratatului, veniturile rezultate din orice taxă nouă, instituită în cadrul unei politici comune, cu condiția ca procedura prevăzută la articolul 311 din tratat să fie respectată, reprezintă, de asemenea, resurse proprii înscrise în bugetul Uniunii.

3. Statele membre rețin 10 % din sumele menționate la alineatul (1) litera (a) sub formă de costuri de colectare.

4. În cazul în care bugetul nu este încă adoptat la începutul exercițiului financiar, cotele de prelevare a VNB-urilor anterioare continuă să se aplice până la intrarea în vigoare a noilor cote.

Articolul 3

Plafonul resurselor proprii

1. Valoarea totală a resurselor proprii alocate Uniunii pentru a acoperi creditele anuale pentru plăți nu depășește 1,23 % din totalul VNB-urilor tuturor statelor membre.

2. Valoarea anuală totală a creditelor pentru angajamente înscrisă în bugetul Uniunii nu depășește 1,29 % din totalul VNB-urilor tuturor statelor membre.

¹⁸ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

Se menține un raport sistematic între creditele pentru angajamente și creditele pentru plăți, pentru a garanta compatibilitatea dintre acestea și pentru a permite respectarea în anii următori a plafonului prevăzut la alineatul (1).

Articolul 4

Mecanisme de corecție

1. Rata uniformă stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (d) se aplică VNB-ului fiecărui stat membru.

2. Pentru perioada 2014-2020, următoarele state membre beneficiază de o reducere brută a contribuțiilor VNB anuale:

- 2 500 milioane EUR pentru Germania,
- 1 050 milioane EUR pentru Țările de Jos,
- 350 milioane EUR pentru Suedia,
- 3 600 milioane EUR pentru Regatul Unit.

Articolul 5

Finanțarea mecanismelor de corecție

Costul corecțiilor stabilite la articolul 4 sunt suportate de către statele membre în funcție de contribuția fiecăruia dintre acestea la plățile menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (d).

Articolul 6

Principiul universalității

Veniturile menționate la articolul 2 se folosesc fără distincție pentru a finanța toate cheltuielile înscrise în bugetul anual al Uniunii.

Articolul 7

Reportarea excedentelor

Orice excedent de venit al Uniunii din totalul cheltuielilor efective de pe parcursul unui exercițiu financiar se reportează în exercițiul financiar următor.

Articolul 8

Colectarea resurselor proprii și punerea acestora la dispoziția Comisiei sau plata acestora în favoarea Comisiei

1. Resursele proprii ale Uniunii menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) și, începând cu 1 ianuarie 2018 cel mai târziu, cele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (c) sunt colectate de statele membre în conformitate cu dispozițiile de drept intern impuse prin acte cu putere de lege sau acte administrative, care, după caz, sunt adaptate pentru a respecta cerințele impuse de normele Uniunii.

Comisia examinează dispozițiile relevante de drept intern pe care i le comunică statele membre, notifică tuturor statelor membre ajustările pe care le consideră necesare pentru a asigura conformitatea acestora cu normele Uniunii și raportează, dacă este necesar, autorității bugetare.

2. Resursele proprii ale Uniunii menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (b) sunt colectate de la 1 ianuarie 2018 cel mai târziu, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii, completată, dacă este cazul, cu dispozițiile de drept intern impuse prin acte cu putere de lege sau acte administrative. Aceste dispoziții de drept intern sunt adaptate, dacă este cazul, pentru a respecta cerințele impuse de normele Uniunii.

Comisia examinează dispozițiile relevante de drept intern pe care i le comunică statele membre, notifică tuturor statelor membre ajustările pe care le consideră necesare pentru a asigura conformitatea acestora cu normele Uniunii și raportează, dacă este necesar, autorității bugetare.

3. Statele membre pun la dispoziția Comisiei resursele prevăzute la articolul 2 alineatul (1) literele (a), (c) și (d), în conformitate cu regulamentul adoptat în temeiul articolului 322 alineatul (2) din tratat.

Resursele prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) sunt puse la dispoziția Comisiei sau plătite acesteia în conformitate cu regulamentul adoptat în temeiul articolului 322 alineatul (2) din tratat.

Articolul 9

Măsuri de punere în aplicare

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 311 alineatul (4) din tratat, Consiliul stabilește măsuri de punere în aplicare privind următoarele elemente ale sistemului de resurse proprii:

(a) cotele de impozitare a resurselor proprii stabilite în temeiul articolului 2 alineatul (1) literele (b) și (c), precum și cota de prelevare a resursei proprii stabilite în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (d);

(b) VNB de referință, dispozițiile privind ajustarea VNB și dispozițiile privind recalcularea plafoanelor pentru plăți și angajamente în cazul unor modificări semnificative ale VNB, în sensul aplicării articolului 2 alineatul (1) litera (d) și a articolului 3;

(c) procedura de calculare și bugetare a soldului bugetar anual, astfel cum se prevede la articolul 7;

(d) dispozițiile și măsurile necesare pentru controlul și supravegherea veniturilor menționate la articolul 2, inclusiv a oricăror obligații de raportare suplimentare.

Articolul 10

Dispoziții finale și tranzitorii

1. Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), Decizia 2007/436/CE, Euratom se abrogă. Orice trimeri la Decizia Consiliului din 21 aprilie 1970 privind înlocuirea contribuțiilor financiare ale statelor membre cu resursele proprii ale Comunității¹⁹, la Decizia 85/257/CEE, Euratom a Consiliului din 7 mai 1985 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților²⁰, la Decizia 88/376/CEE, Euratom a Consiliului din 24 iunie 1988 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților²¹, la Decizia 94/728/CE, Euratom a Consiliului din 31 octombrie 1994 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților²², la Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților²³ sau la Decizia 2007/436/CE, Euratom se interpretează ca trimeri la prezenta decizie și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență menționat în anexa la prezenta decizie.

2. Articolele 2, 4, 5 și articolul 8 alineatul (2) din Deciziile 94/728/CE, Euratom, 2000/597/CE, Euratom și 2007/436/CE, Euratom continuă să se aplice calculării și ajustării veniturilor care provin din aplicarea unei cote de prelevare la baza de calcul a TVA stabilită în mod unitar și limitată la un procent cuprins între 50 % și 55 % din PNB-ul sau VNB-ul fiecărui stat membru, procedurilor pentru punerea la dispoziție a acestora și modalităților de inspectare, în funcție de anul în cauză, precum și calculării corecției dezechilibrelor bugetare acordată în favoarea Regatului Unit până în anul 2012.

3. Statele membre rețin în continuare, drept costuri de colectare, 10 % din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), care ar fi trebuit să fie puse la dispoziție de către statele membre înainte de 28 februarie 2001, în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii.

Statele membre rețin în continuare, drept costuri de colectare, 25 % din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), care ar fi trebuit să fie puse la dispoziție de către statele membre între 1 martie 2001 și 28 februarie 2014, în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii.

4. În sensul prezentei decizii, toate sumele monetare sunt exprimate în euro și în prețuri curente.

¹⁹ JO L 94, 28.4.1970, p. 19.

²⁰ JO L 128, 14.5.1985, p. 15.

²¹ JO L 185, 15.7.1988, p. 24.

²² JO L 293, 12.11.1994, p. 9.

²³ JO L 253, 7.10.2000, p. 42.

Articolul 11

Intrarea în vigoare

Secretarul General al Consiliului notifică statele membre cu privire la prezenta decizie.

Statele membre notifică fără întârziere Secretarul General al Consiliului cu privire la finalizarea procedurilor de adoptare a prezentei decizii, în conformitate cu normele lor constituționale.

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează primirii ultimei notificări menționate la alineatul (2).

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Articolul 12

Publicare

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la

*Pentru Consiliu,
Președintele*

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Decizia 2007/436/CE	Prezenta decizie
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	-
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	Articolul 2 alineatul (1) litera (c)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (4)	-
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (7)	
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (3)	-
Articolul 4	-
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	-
Articolul 5 alineatul (3)	-
Articolul 5 alineatul (4)	-
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 8
Articolul 8 alineatul (2)	-
Articolul 9	-
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 12	Articolul 12